ta omma wannematest jummala kartuses ülleskaswatud, agga pärrast issa surma pahha seltsi hulka olli sattunud ja kuidas ta wimaks üks täis ülleannetu innimene, kurjas kölwatumas ellus Klaskowi linna tulnud. Mönni kord olnud temmal ka mötlemine ja hirm ennese pattu ülle süddamesse tulnud, agga ial ep olnud temmal öiget nöu egga julgust egga wägge kurja teed mahha jätta. Ja otse siis olla mo emma mind ta jure saatnud; jutlus, mis ta kirrikus kuulnud, olla temma hinge pöhjani russuks pelsnud. Kui ta pärrast jutlust koju tulnud, olla ta hinge ahhastus ni suur olnud, et ta haigeks sanud; agga sest haiguse wodist sadik olla ta Issanda armu läbbi pattu unnest üllesärratud ja ueks innimeseks sanud. Piibli ramat, mis ta siis sure himmuga ööd ja päwa luggenud, näidanud temmale, kust iggawest ellu leida, ja pühha Waim temmale pattude andeksandmist Önnisteggia werre läbbi kinnitanud. Ta räkis siis, et ta selle peale omma male taggasi läinud. Seal ellas temma rikkas onnu, kes temmale rahhaga abbiks olli, et ta wöis sures kolis öppetaja ammeti wastu ennast walmistada. Pärrast sedda olli ta missionäriks läinud ja ellas nüüd jubba mittu aastat Löuna-Awrika maal, kus ta pagganatele meie helde Önnisteggia armu kulutas. Minnu Piibli läbbi olli ta mind ärratunnud. Wimaks ütles ta: „Nüüd tahhan ma teile ka teada anda,

kes mo joobnud seltsimees sel tähhelepannemise wäärt pühhapäwal olli, kui teie mind kirriku kutsusite. Sesamma olli röwel Jaan Hill, kes üks aasta pärrast minnu ärkamist rööwli ja mörtsuka teu pärrast sai üllespodud, kellest seitungides ollete luggenud. Mo helde Jummal on mind iggawesest hukkatusest ärrapeästnud, ta on mind nagu tukki pörgutullest wälja tömbanud."

Oh sepärrast kulutagem jubba warratselt Jummala sönna, sest meie ei tea mitte, kus paigas ja mil ajal Jummala abbiga selle läbbi ellu seme ja önnistuse ja rahhu allus mönne süddamesse pannakse. — Saatkem sisse tullema iggaüht hinge, et Issanda kodda täis saaks ja ärge nuustagem, et Jummal ka laste suust ennesele kitust tahhab walmistada.

Kella walamine Breslau linnas Preisimaal.

Kui Maria Mahdalena kiriku kel Breslau linnas pidi walatud sama, ja köik selle tarwis juba walmis oli, läks walaja enne söma; kelas aga öppipoissi wäga kangeste, sulatamise katla ani mitte putuda. Aga öppipois oli edew ja nuuskur ja tahtis teada, kuidas se sulatud keew metall peaks wälja näitma, ja kui ta seda krani keris ja putus, wäratas se krani pulk kogemata wälja ja metall hak-

Eesti-maa-rahwa Kalender 1870, lk. 31